

Kunnskapsbaserte klimapolitikk?

Er den klimapolitikk som føres forankret i gode kunnskaper om naturlovene og klimasystemet? Jeg mener at den er ikke det og vil her fortelle hvorfor jeg mener det.

Pauser i global temperatur motsier veksthuseffekt fra CO2.

Pauser i den globale gj.sn. temperaturen de siste 40 årene og en samtidig økning av CO2 motsier en veksthuseffekt fra CO2 i atmosfæren. Hiatus/pauser fremkommer i IPCCs rapport men underslås i sammendraget. Bevisst?

Klimaendring - virkelig?

Gå ikke i fella og tro på den propagandaen som sier at ekstreme værhendelser er bevis på klimaendringer. Når høststormene langs norskekysten blir ekstra ekstreme år etter år, da har det skjedd en klimaendring! Slik har det ikke vært til nå! Det er forskjell på vær og klima! Det oppleves ulikt i klodens klimasoner. Summen er en global gj.sn. temperatur som har stått stille, gått opp og gått ned i løpet av de siste 40 årene. Trend 0,02 grader per år. Ingen alarmerende global oppvarming! Og fremfor alt ingen sammenheng med CO2 som har steget jevnt disse årene!

Fysikkens lover.

Molekylene i atmosfæren tar imot energi ikke bare gjennom stråling og avgir heller ikke energi bare gjennom stråling. Drivhuseffekten, slik den beskrives i IPCCs rapporter, er en sterk forenkling. Egentlig fjernt fra hele sannheten, fordi man ignorerer andre former for energiutveksling som også foregår i klimasystemet, konveksjon og konduksjon, forflytting og kontakt. Fordi man ignorerer variasjoner i solens påvirkning av kloden når den roterer rundt solen.

Termodynamikk i atmosfæren.

Som vi vet stiger oppvarmet luft opp og avgir energi på veien. Atmosfæren står helle ikke som kjent stille. Tvert imot. CO2 absorberer relativt sett mye energi per molekyl og bidrar til å frakte vekk relativt sett mye energi fra den oppvarmede kloden. Det er bare så få CO2-molekyler, 0,04%. Med økt CO2 i atmosfæren forsterkes denne transporten av energi. Slik bidrar CO2 til å dempe en global oppvarming. Hvis det nå er det man vil, så gjelder det å øke mengden CO2 i atmosfæren. Reduksjon har den motsatte effekten, oppvarming!

Det er naturligvis slik at små endringer opp eller ned på den lille mengden CO2 (0,04%), ikke gir en målbar effekt i klimasystemet.

CO2-utslipp?

Målinger viser at det er store variasjoner over året i CO2 i atmosfæren, der IPCC anslag forteller om at naturlige utslipp utgjør ca. 96% og menneskeskapt

utgjør ca 4%.

Ved slutten av kretsløpet har mengden CO₂ i atmosfæren økt ca 0,5%. Og mengden CO₂ i atmosfæren har da økt med 0,0002% av atmosfæren. Fra 0,04% til 0,0402%. Det er ikke rart at observasjoner av en effekt ikke er observerbart, ikke er verifiserbart!

CO₂-reduksjon?

Ikke bruk krefter og midler på noe som ikke gir resultater. Ikke uten at det er enighet om det i fellesskapet og praktiseres av alle i fellesskapet. Norge er omtrent det eneste landet som reduserer CO₂ utslipp, mange slipper unna. Kina og India øker sin bruk av kull og gasskraft, dvs. øker sine utslipp. Med et norsk utslipp på 0,13% av totalen og en liten reduksjon av det igjen, monner det ikke i det hele tatt. Fullstendig bortkastet innsats! Også fryktelig naivt og dumt når andre ikke gjør det samme!

Nå er heller ikke CO₂ synderen, og da blir tiltak for å få ned CO₂ utslipp feil og fullstendig meningsløse!

Feil i utslipp beregninger.

CO₂-ekvivalenter er en kalkulert størrelse som baseres på en konstruksjon som IPCCs meteorologer har tatt frem, «GWP - global warming potential». Denne konstruksjonen er ikke vitenskapelig verifisert! Dvs. ikke verifisert gjennom observasjoner / målinger! Derfor er CO₂-ekvivalenter en størrelse tatt frem på feil grunnlag!

CO₂-ekvivalenter kamuflerer enkeltvis oppfølging av den enkelte gass sin eventuelle forurensning. Utslippet av de ulike gassene burde ikke vært koblet sammen, for da taper man enkeltvis oppfølging av årsak og tiltak, som ikke nødvendigvis er de samme for de ulike gassene, CO₂, Metan, etc.

Sikre klimamodeller er ikke mulig!

Det komplekse, kaotiske og dynamiske klimasystemet lar seg ikke modellere for å prognostisere med sikkerhet flere titalls år frem i tid. Dertil er klimasystemet for komplekst og kaotisk.

Klimamodeller basert på konstruerte / kalkulerte størrelser.

Klimamodellene som IPCC støtter seg til benytter seg av konstruksjoner som ikke er vitenskapelig verifisert! Det gjelder spesielle egenskaper som man tillegger de gassene i atmosfæren man kaller klimagasser, fremst CO₂. Det gjelder «radiative forcing» og «global warming potential» (GWP). Kalkulerte størrelser basert på klimagassenes komplekse molekylær struktur og gjennom det opptak av mer energi enn gasser med simplere molekylær struktur, som O₂ og N₂.

Vitenskapelig konsensus var ikke konsensus!.

Cook et al's fant utsagnet om menneskeskapt klimaendring i 23,8%

klimarelaterte forskningsrapporter. 3% av disse sa det var ikke riktig eller at de var nøytrale. Altså 97% av de som hadde sagt noe var for utsagnets riktighet. 76,2% av rapportene valgte klokkelig å være nøytrale. Det skal også sies at nevnte 23,8% rapporter inneholdt ingen vitenskapelig underbyggelse av påstanden.

Konsensus - «mange sier at».

Konsensus hører hjemme i politikken og ikke i vitenskapens verden.

Vitenskapelig konsensus: At det er forskere som stiller seg bak et utsagn gjør ikke utsagnet mer riktig. Konsensus er egentlig «Mange sier at ...» som noen tyr til når man mangler valide argumenter. Politisk, kort og godt. Forskere som stiller seg bak et utsagn, hva det måtte være, må betraktes som politiske.

Politikk er ikke vitenskap.

Vitenskap er ikke noe som bestemmes gjennom avstemming. Slik blir det galt når politikere tar styringen. Som ved etableringen av FN IPCC (FN Klimapanel), der utsagnet om menneskeskapt klimaendringer var opplest og vedtatt og ikke noe å diskutere! Vitenskapelig sett fullstendig feil!

For at det skal bli riktig må politikerne støtte seg til etterprøvd kunnskap og fakta. Når grunnlaget ser ut til å være i orden, men ikke er det, bærer det galt avsted. Klimapolitikken som føres er et eksempel på det. Det mangler ikke på saker i norsk politisk historie. Jeg tenker da på flere industripolitiske eventyr.

Konklusjon: Klimapolitiske tiltak må reverseres!

Den klimapolitikk som føres er ikke forankret i virkelige kunnskaper. Man kan ikke ignorere at det er ingen sammenheng mellom utviklingen av den globale gj.sn. temperaturen og utviklingen av CO₂ i atmosfæren. Man kan ikke ignorere at menneskenes tilførsel av CO₂ til atmosfæren ikke endrer merkbart / målbart dens egenskaper hva gjelder energiavgangen fra kloden.

Klimapolitiske tiltak er basert på falsk kunnskap og må derfor alle reverseres.